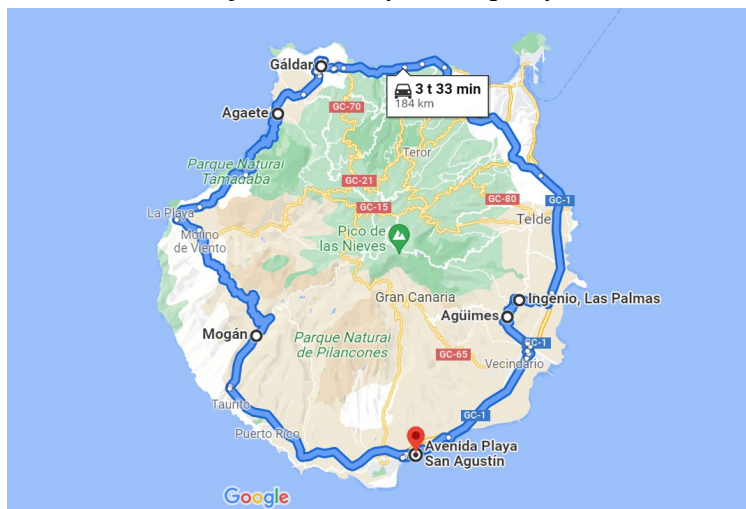

GRAN CANARIA FRA 2. TIL 16. OKTOBER 2021

Den 10. oktober kjørte vi en ny runde på øya.

Da kjørte vi denne runden.

Her er vi kommet til Cruce de Arinaga på vei opp mot Agüimes.

Rundkjøringer.

Figurer som er plassert i bergskrenten langs veien.

Det er mange skulpturer i byen. Denne står ved innkjørselen til byen når vi kommer fra Arinaga.

Hovedgata gjennom Aguimes.

Her ser vi tilbake mot Aguimes. Kirken vises godt i bildet. Ravinen fortsetter mot høyre.

Aguimes ble offisielt stiftet i 1487 og er dermed en av de eldste byene på Gran Canaria. Det har vært drevet mye produksjon av blant annet sukkerrør. Nå er det kanskje tomater som er det største produktet.

Byen har en stor kirke, Iglesia de San Sebastián.

Det går en lang ravine, [Barranco de Guayadeque](#), nordvestover fra byen. Her er det gravhauger fra før den spanske invasjonen. Det også en god del huler hvor det har bodd folk i eldre tider. Et par av hulene er gjort om til restauranter. En av restaurantene heter [El Centro](#).

[Grancanaria2000](#) [Canariposten](#) [Wikipedia](#)

Her kjører vi gjennom Ingenio.

Kirken i Ingenio.

Så kjører vi mot motorveien igjen.

Ingenio var en del av Aguimes helt til 1815-16.

Da ble kapellet La Candelaria, Iglesia de Nuestra Señora de La Candelaria, erklært som kirke i en egen menighet av de kirkelige myndighetene.

Det drives jordbruk og keramikkproduksjon.

Linker:

[Theislandinthesun](#)

[Spain-grancanaria](#)

[Canariposten](#)

[Wikipedia](#)

[Grancanaria2000](#)

På motorveien. Vi ser i retning av Las Palmas.

Bygningen med det hvite tårnet er [Auditorio Alfredo Kraus](#), som er en konsertsal. Pyramidene er ventilasjonstårn på et stort kjøpesenter.

Så kommer vi til Galdar.

Monument i en rundkjøring.

Midt i bildet ser vi byvåpenet.

Til høyre ser vi bortover gågata, Calle Capitán Quesada.

Byen gikk under navnet Agáldar, eller den 'Kongelige byen', før de kastiljanske styrkene overtok stedet, og var en av de viktigste bosetningene for de opprinnelige innfødte, Guanche-folket, som bodde på øya. Stedet var også et maktsentrum og Gáldar var den første hovedstaden på øya. Tidligere ble det dyrket sukkerrør rundt Gáldar. I dag er dyrking av banan, potet, tomat, løk og blomster utbredt. I tillegg finnes det også geit-, sau- og storfedrift.

Sauosten fra Gáldar er kjent for sin kvalitet.

[Canariposten](#) [Wikipedia](#) [Spain-gran Canaria](#) [Grancanaria2000](#)

Så var vi ute på hovedveien igjen.

Dette er rett før vi kommer til Agaete.

Det var en folkeansamling ved innkjørselen til byen.

Vi kjørte inn i byen, men det var smale gater med enveiskjøring. Vi fant ingen parkering, så vi kjørte bare videre. Jeg har funnet et par bilder på nettet av byen og kirken.

Dette bildet av Agaete er funnet på [Alamy](#).

Kirken, Iglesia de Nuestra Señora de la Concepción, som ble bygget i 1874 etter en brann i den gamle.

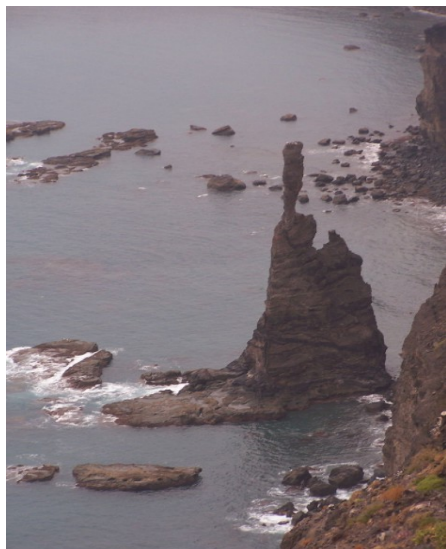
Spanjolene hørtok Agaete i 1483 via havnen som nå heter Puerto de las Nieves. Den spanske guvernøren fikk bygget en kirke til ære for Virgen de las Nieves (Fruen av snøen). Den eksisterer ennå i havnen. Erobrerne startet raskt med sukkerrør dyrking. Dette ble avsluttet i slutten av det 16. århundre da de ble utkonkurrert av produksjonen i Brasil og Karibien.

Nå er dalen innenfor kjent for appelsinhager, tropiske frukter, vinproduksjon og kaffe. Klimaet her gjør sitt til at dette er det eneste stedet i Europa, hvor det kan dyrkes kaffe. Kaffen herfra er av god kvalitet og veldig dyr.

Fra Puerto de las Nieves går det ferger til Tenerife.

Puerto de las Nieves var en av de mest populære stedene å reise til for å få et glimt av Dedo de Dios, Guds finger. Guds finger var et naturlig monument som så ut som en finger som pekte mot himmelen, og var en steinformasjon like utenfor kysten av Agaete. Den ble ødelagt av storm i 2005 og blir ikke reparert.

[Canariposten](#) [Theislandinthesun](#)

[El Dedo de Dios](#) før toppen brakk av.

Puerto de Nieves.

Vi kjørte videre. Her på nordvestkysten er det bratte fjell og veien veldig svingete. Det er laget en ny tunnel og en annen er under bygging.

Et blikk tilbake mot Puerto de Nieves og Agaete.

Etter kjøring i bratte fjellskrenter kom vi ned i dalen der [La Aldea](#) ligger. Her var det stor landbruksproduksjon.

Veien opp fra dalen og opp i fjellet igjen står ikke tilbake for den norske Trollstigen.

Veien er bra.

Her er vi på vei nedover igjen.

Her kommer vi til et fenomen i fjellet som kalles Los Azulejos De Veneguera (Regnbuesteinene). Det er lag med vulkansk aske som er oksidert slik at det dannes slike farger.

[Karsteneig](#) [Gran-Canaria-info](#) [Local-guide-gan-canaria](#)

Man ser fargene bedre når det har regnet.

Videre nedover.

Litt vegetasjon.

Mer vegetasjon.

Så blir det litt bebyggelse igjen.

Vi ser i retning av Mogan.

Molino de Viento ved Mogan.
Dette er sannsynligvis den største vindmølla på
Kanariøyene.

Pueblo Mogan er administrasjonssenteret i kommunen. Det er ca 700 fastboende her mot 20000 i hele kommunen. De mest kjente turiststedene i kommunen er Puerto de Mogan, Playa de Cura, Amadores, Puerto Rico, Patalavaca og Arguineguin.

[Grancanaria2000](#) [Wikipedia](#)

Fra Pueblo Mogan kjørte vi nedover dalen til motorveien som vi tok tilbake til San Agustin.

Vi hadde bare leid bilen for 3 dager, så den siste dagen, den 11. oktober, kjørte vi en tur langs sørvestkysten.

Her er vi kommet til [Maspalomas](#) og har [Sonnenland](#) rett fram og til høyre.

Vi kjørte ned til [Meloneras](#). Her står det et fyrtårn. Det er motlys, så det ble et dårlig bilde.

Et bedre bilde av [Faro de Meloneras](#).
Det er det nest høyeste fyret på Kanariøyene.

Øst for fyret ligger det store sanddyner,
De har vært fredet siden 1987.
Nå er det bare lov å gå langs 8 km med tydelig
oppmerkede stier.

[Guidetocanaryslands](#) [Wikipedia](#)

Vi trodde dette var en kirke, men det viste seg å være et
luksushotell som heter [Lopesan Villa del Conde Resort &
Corallium Thalasso](#).

Her er vi på vei videre vestover.

Det kan se ut som om de skal dyrke skråningene, for det så ut som om de hadde raket sammen lange rekker med stein.

Det første store stedet vi kommer til er Arguineguin. Her er det et monument av en stor hvalhale midt i en rundkjøring.

Et bilde av havnen i Arguineguin. Det drives fremdeles fiske herfra, og spesielt viktig har fisket etter tunfisk vært.

[Grancanaria2000](#) [Wikipedia](#) [Gran-Canaria-guiden](#)

Det neste bildet er av leiligheter i Patalavaca. Det er et lite sted som har vokst sammen med Argineguin.

[Gran-canaria-guiden](#)

Rett bortenfor Patalavaca ligger Anfi del Mar. Det er et svært timeshare-anlegg som ble bygget av den norske forretningsmannen Bjørn Lyng. Anlegget har om lag tusen leiligheter, som brukes av 30.000 medlemmer.

Rundt 7.000 av disse er nordmenn.

[Wikipedia](#)

Neste sted vi kommer til er Puerto Rico. Det er vel her det har vært størst utbygging vest for Maspalomas.

[Grancanaria2000](#) [Gran-canaria-guiden](#)

Her kommer vi til hoteller rett før Playa de Amadores.

[Grancanaria2000](#) [Gran-canaria-guiden](#)

Hoteller i Playa de Amadores.

Dette er nok det stedet hvor utbyggingstakten er størst for øyeblikket.

Her er vi kommet til Tauro-dalen.

[Grancanaria.blog](#)

Hoteller i fjellsiden i Playa del Cura som ligger i Tauro-dalen.

[Gran-canaria-guiden](#)

Dette er Playa Taurito.

Det er et nokså lite og rolig sted.

[Gran-canaria-guiden](#) [Grancanaria.blog](#)

Vi hadde tenkt å kjøre kystveien herfra til Puerto Mogan, men veien var stengt, så vi måtte kjøre oppover dalen til motorveien.

Steinformasjoner oppe i Tauritodalen.

Her kommer vi til Puerto de Mogán. Det er kanskje det mest idylliske turiststedet på Gran Canaria. Turismen kom ikke hit før på 1980-tallet. Det er laget en fin båthavn.

[Gran-canaria-guiden](#) [Grancanaria.blog](#)

Fin bebyggelse. Det er svært få hus som har flere enn to etasjer, og nå er det ikke lov å bygge høyere.

Her er vi på vei ut av Mogán igjen.

En gangbro over kanalen.

Her er flere leiligheter på vei ut av byen.

Vi kjørte opp til Pueblo Mogán. Her kjører vi forbi Molino de Viento.

Pueblo de Mogan.

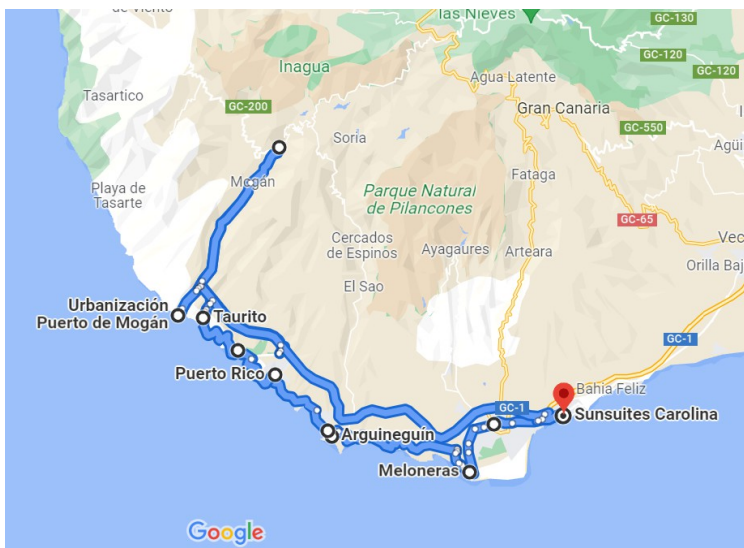
Midt i Mogan er hovedveien så smal at det er bare plass til en bil i bredden mellom husene.

Denne kafeen i Mogan er til salg.

Vi hadde tenkt å kjøre oppover dalen for å se mer av regnbuefjellet, men jeg husket feil, så vi kjørte ikke langt nok. Vi fant derfor ikke stedet, så vi kjørte tilbake til San Agustin via motorveien

Kjøreturen denne dagen ble da slik som dette.

Vi hadde ikke leid bilen for mer enn tre dager, så da ble det ikke mer kjøring.

Vi reiste hjem igjen den 16. oktober.

Flyet skulle gå klokka 16.25, så vi fikk hotellet til å bestille taxi for oss klokka 14 for å kjøre oss bort til flyplassen. Det tar ca 20 minutter å kjøre dit, så vi skulle ha god tid.

Det viste seg at flyet var en halv time forsinket, så vi fikk ekstra god tid.

Da vi kom til Gardermoen, skulle vi vente på koffertene, vente på bussen til Dalen Parkering, så vi var ikke hjemme før i to-tiden om natta.